

L'ENTREVISTA

Mario Pons

Documentalista

"No hem deixat mai de ser una colònia de Tarragona"

TERRES DE L'EBRE V. A. / S. B.

Pregunta: Per què va decidir fer aquest treball?

Resposta: És un passet més en el llenguatge cinematogràfic, un primer pas cap al cine documental. La gent del *Sense ficció*, a través de Joan Salvat, es va posar en contacte amb nosaltres i ens van proposar –ja que havíem parlat del passat en un documental com *La batalla de la memòria*– per què no provàvem ara de fer un documental sobre el futur de les Terres de l'Ebre. Per a mi va ser una gran responsabilitat assumir un documental que parlés sobre el futur, això que ningú veu davant, o que tothom veiem negre ara mateix.

P: Com n'ha sigut el procés de gestació?

R: Ha sigut un treball molt bonic perquè he pogut conèixer tot l'entramat socioeconòmic del territori, institucions, empresaris, pagesos, aturats, estudiants...

P: Què va recollir?

R: El profund reequilibri territorial de les Terres de l'Ebre envers les nostres metròpolis. No hem

deixat mai de ser una colònia de Tarragona i mai hem deixat de ser el sud més al sud de la gran metròpoli. Per exemple, en el tema dels estudiants, estem formant cervells que massa vegades no retornen al territori, i aquesta fuga de cervells provoca que l'economia del territori moltes vegades no es puga vehicular en unes noves directrius econòmiques. No tot ha de ser turisme, no tot ha de ser sector primari, no tot ha de ser nuclear ni eòlica; pot ser tot plegat però hi ha d'haver alguna cosa més, i això ho ha de portar la gent preparada. Falta formació a les TE i una gran crida a la gent que està fora a conscienciar-te que el territori no es pot abandonar.

P: Quin missatge vol transmetre?

R: En positiu, d'esforç, d'esperança i sobretot de cohesió territorial. Val la pena recuperar l'essència de la força dels llaguters, remuntant el riu camí de sirga. Volem recuperar l'esperit identitari lligat al riu i a l'esforç que implicava estirar de la sègula, aquella

Mario Pons, dilluns, a les vies del tren, a Tortosa.

El director ebrenç Mario Pons ha presentat aquest cap de setmana a Deltebre el seu nou documental, 'Sègula, lo futur de les Terres de l'Ebre', una reflexió sobre la necessitat de recuperar l'esperit dels sirgadors i remuntar el riu, tan endormiscat com l'economia.

corda que estirava el llagut, les Terres de l'Ebre, pel riu; un riu que ara està en calma absoluta, com l'economia, i si no baixem i estirem tots, dretes, esquerres, centres, sense convicció política, tots junts, cap endavant, difícilment se'n sortirà el territori.

P: Les TE tenen potencial?

R: Tenen un potencial enorme. Potser no hem anat prou junts per crear una marca pròpia ben forta i consolidada, potser s'hauria de dir Terres de l'Ebre, una marca que ja va crear Sebastià Juan Arbó a la seua novel·la. Ja fa cent anys que sabem qui som, i que sabem que físicament, lingüísticament, geogràficament i identitàriament som una altra co-

sa. Doncs, practiquem-ho, i practiquem-ho des dels nostres productes: el peix, el vi, l'arròs, la mel, etc.

P: Què ha fallat fins ara?

R: Bé, jo tampoc sóc cap analista ni econòmic ni polític ni res, simplement he agafat una càmera i he anat a parlar amb tothom amb qui he pogut. Però crec que ha fallat per massa individualisme, per un sistema econòmic especulatiu i perquè moltes vegades els polítics, en lloc de lluitar pel territori, com a partit, s'han preocupat més de defensar-se dels altres partits. Aquí hi ha una responsabilitat política que s'ha d'exercir. Les Terres de l'Ebre no podem esperar més. ■

L'EBRE

NÚMERO
537

DIVENDRES
25 DE MAIG
DEL 2012